

Sygn. akt I ACz 1632/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Tadeusz Nowakowski (spr.)
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz
Sędzia SA:	Franciszek Marcinowski

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa **A. J.**

przeciwko **M. L.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 12 czerwca 2013 r., sygn. akt I C 1324/10

p o s t a n o w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy wstrzymał wykonalność nakazu zapłaty z dnia 20.08.2008 r. wydanego w sprawie I Nc 259/08 do czasu uprawomocnienia się orzeczenia kończącego w sprawie. Wskazał, iż mając na uwadze charakter podstawy prawnej roszczenia i skuteczne wniesienie zarzutów, wydany w sprawie nakaz zapłaty utracił przymiot natychmiastowej wykonalności, co czyniło wniosek pozwanego uzasadnionym.

W złożonym zażaleniu na powyższe postanowienie powód, zaskarżając je w całości, domagał się jego uchylenia i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania. Pozwany orzeczeniu temu zarzucił naruszenie art. 132 § 1 k.p.c., art. 492 § 3 k.p.c. przez przyjęcie, że nakaz zapłaty oparty na wekslu z indosem poterminowym traci przymiot natychmiastowej wykonalności wraz wniesieniem zarzutów oraz art. 328 § 2 k.p.c. przez brak wskazania okoliczności uzasadniających wstrzymanie wykonalności.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu. Choć Sąd Apelacyjny nie w pełni podziela pogląd Sądu I instancji wyrażony w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, to jednak zaskarżone postanowienie jest trafne.

W pierwszej kolejności, wskazać należy, że nie sposób zgodzić się z zarzutem naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. Abstrahując bowiem od słuszności ocen i poglądów wyrażonych w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, to jednak wynika z uzasadnienia motywacja leżąca u źródeł orzeczenia, co pozwala na jego kontrolę instancyjną.

Co do zasady zgodzić się natomiast należy ze skarżącym, co do pozostałych zarzutów, co jednak nie prowadziło do zmiany zaskarżonego orzeczenia. W istocie bowiem, iż błędnie wniosku nie doręczono stronie przeciwnej (co winno skutkować jego zwrotem), to jednak okoliczność ta uwzględniając obecny etap postępowania nie mogła skutkować konsekwencjami oczekiwanymi przez skarżącego. Rację ma również skarżący, iż mylnie wywodzi Sąd Okręgowy, że nakaz zapłaty oparty na wekslu z indosem poterminowym traci przymiot natychmiastowej wykonalności z chwilą wniesienia zarzutów. Przypomnieć trzeba, że zgodnie z art. 492 § 3 k.p.c. nakaz zapłaty wydany na podstawie weksla, warrantu, rewersu lub czeku staje się natychmiast wykonalny po upływie terminu do zaspokojenia roszczenia. W razie wniesienia zarzutów sąd może na wniosek pozwanego wstrzymać wykonanie nakazu. Jak zatem wynika z powyższej regulacji, samo wniesienie zarzutów od nakazu zapłaty nie powoduje „obligatoryjnego” wstrzymania wykonania nakazu zapłaty. Podkreślenia również wymaga, że art. 492 § 3 k.p.c. nie zawiera żadnych merytorycznych przesłanek wstrzymania wykonalności nakazu zapłaty z weksla, a doktryna i orzecznictwo, wskazuje na posiłkowe odwołanie się do podobnych przewidzianych w przepisach o postępowaniu cywilnym instytucji.

Przenosząc powyższe na realia sprawy wskazać należy, iż – w ocenie Sądu Apelacyjnego – podnoszone przez pozwanego w zarzutach od nakazu zapłaty twierdzenia i okoliczności, rozwijane w dalszych pismach procesowych (które zgodne z zapadłym w sprawie orzeczeniem Sądu Najwyższego, są również przedmiotem badania sądów orzekających w sprawie in meriti) uzasadniały wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty, uprawdopodobniały bowiem – na obecnym etapie sprawy – możliwość jego uchylecia.

W realiach sprawy należy przypomnieć, że weksel będący podstawą nakazu był wekslem poterminowym, co jak wskazywały dotychczas orzekające sądy, w istocie skutkowało przeniesieniem ciężaru badania sprawy na grunt stosunku podstawowego, a zwłaszcza podnoszonych w tej mierze zarzutów. W tym stanie rzeczy charakter zarzutów ogniskujących się wokół stosunku podstawowego (przebiegu współpracy stron umowy, okoliczności jego zakończenia, rozliczenia wykonanych prac) niewątpliwie uzasadnia wstrzymanie wykonalności zaskarżonego nakazu zapłaty. Skarżący przedstawił na poparcie swoich twierdzeń rzeczową, logiczną argumentację, a także materiał dowodowy, który podlega obecnie weryfikacji w toku procesu, co jednakże nie zmieniało oceny, iż aktualnie wniosek pozwanego o wstrzymanie wykonalności (nakaz w dalszym ciągu stanowi tytuł zabezpieczenia) znajdował uzasadnienie.

Z przedstawionych powyżej względów Sąd Apelacyjny na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397§2 k.p.c. oddali zażalenie.

bp